

Hranický zpravodaj

- OPRAVA NÁMĚSTÍ JDE DO FINÁLE
- VÝZDOBA HRANIC ZAUJALA I VE SVĚTĚ
- TÉMA: ROK S COVIDEM
- PO STOPÁCH ANTONÍNA KUNZE
- FOTBAL ZÍSKAL NA VÁZE

„Žák není nádoba, která se má naplnit, ale pochoděň, která se má zapálit.“

Sokrates

Těšení do školy a oklamaná studentka

Žijeme v době, kdy se děti těší do školy, ale nemohou tam chodit. Zažívají něco, co generace před nimi nikdy nepoznaly, i když o tom možná snily. Výuka na dálku bez kontaktu s učiteli a spolužáky změnila dnešní generaci život a nikdo neví, jak ovlivní její budoucnost. A my chceme, aby se to změnilo. To je celé. Není třeba k tomu nic dodávat.

Snad jen když jsme u té školy, i moje sestra se do školy jeden rok těšila. A nemohl za to koronavirus, ale naše matka.

Tehdy moje sestra nastoupila na střední školu a vyprávěla, že dějepis je učí Mann. Matka zpozorněla: „Thomas Mann? Ten spisovatel?“ To sestru zaujalo a vznesla dotaz, co dělá v jejich škole. „Co by. Sbírá materiál na další knihu,“ konstatovala matka a doporučila jí knihu „Smrt v Benátkách“. Sestra ve škole informovala spolužačky a všechny by nejraději obsadily přední místa v lavicích v naději, že si jich dějepisář všimne a ony se stanou hrdinkami jeho nového

románu. Všechny studentky díky mě matce vynikaly v dějepise a těšily se na hodiny se slavným spisovatelem.

Po roce už byly netrpělivé. Domnívaly se, že rok by mu mohl na napsání knihy stačit. „Mami, ten Mann je pořád u nás ve škole.“ „Jaký Mann?“ zeptala se matka. „No ten spisovatel,“ připomněla jí sestra. „Ten už je dávno mrtvý,“ zasmála se matka. „Přečti si od něj něco,“ dodala a z knihovny jí podala knížku Thomas Mann:

Oklamaná. Jo a dějepisář se jmenoval Jiří, jak se sestra dozvěděla na maturitním večírku.

Dnešní děti sice nejsou oklamané, ale ošizené. Nemohou se věnovat svým koníčkům, navštěvovat kamarády, nemohou sportovat, chodit do zábavních parků, na bazén, do zoo, do galerií a muzeí, nemohou cestovat. Není toho moc, co mohou dělat. Jejich životy se přesunuly do online světa. Snad už bude líp.

Nada Jandová

Budkovník se nám trochu rozrostl

Celkem pětasedmdesát pestrobarevných ptačích příbytků je na hranickém budkovníku. A budou tam do podzimu, kdy se začnou stromy na prostranství za zámek kácet a bude se vytvářet nová parková úprava. Poté se budky přesunou na jiný strom ve městě a tam už zůstanou, aby

dělaly radost dětem, kolemjdoucím a projíždějícím. A možná do města přilákají návštěvníky. Pokud to tedy půjde. (red)

Městská kulturní zařízení Hranice děkují za spolupráci při realizaci budkovníku firmě Astra Office, konkrétně Mirko Troupovi a Petru Břízíkovi a také tvůrci budek Mgr. Ivanu Strakovi. Foto: Nada Jandová

Co vás motivuje při psaní básniček?

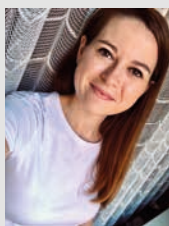
Radka Kunovská
rodičovská dovolená

Básničky píšu lidem k narozeninám nebo podobným příležitostem. Chci je potěšit něčím osobním, originálním. Jednou jsem dokonce se svou básní vyhrála na hudebním festivalu Trnkobraní. V zadání bylo několik slov, která se musela použít. Odměnou mi byly mimo jiné VIP vstupenky na Trnkobraní, kde jsme měli přístup do backstage, takže jsme třeba stáli hned vedle herce a zpěváka Jiřího Macháčka. Byl to zážitek. Básnění se mi tady opravdu vyplatilo. K mým oblíbeným básníkům patří Jiří Žáček. Líbí se mi jeho aforismy, třeba „Mosty. K čemu jsou mosty přes řeku? Aby měl člověk blíž k člověku.“ A také zbožňuji rýmy Zdeňka Svěráka.

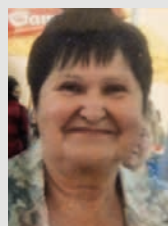
František Kopecký
manažer

Básník jsem přísně účelový. To znamená, že neveršuji z vnitřního uměleckého pnutí, ale výhradně za účelem jednorázového veřejného přednesu. Takto vznikla například Kramářská píseň o hustopečských spolicích, Óda na Farmu Zdeňka nebo raperský text o mém synovci, který se ženil. Umělecké pudy jsem měl naposledy na gymplu, a to jako textař naší kapely, například v písni „Asi“ začínající veršem: „Lucka (16) v Bravu, není zblhlá v mravu.“ Vzorem v oblasti poezie mi jsou určité veršované jednohubky z her Divadla Jára Cimrmana.

Hilda Pešlová
studentka logopedie

Při psaní poezie mě motivuje sám život. Je to taková moje forma terapie a zároveň radosti. Někdy se mi podaří napsat několik básní za týden a potom se tužky nedotknu měsíc. Inspiraci nacházím ve vztazích, sympatiích, v přírodě, v bolístkách a taky ve fantazii. Je to paradox, ale jako čtenář do básní téměř neutíkám, a proto byste mnoho poezie v mé knihovně nenašli. Mám tam ale krásnou vazbu Jiřího Wolkera. A pokud chci do básní utéct, nejčastěji volím verše kamarádky Barbory Podešvové, která má v mé knihovně taky čestné místo.

Karla Komžáková
bytová architektka

Co mě motivuje při psaní poezie? Nejsem zdejší. Hranice mě přijaly a já přijala Hranice. Verše píšu od dětství. Píšu o tom, jak žiji, o lásce, o přírodě, o lidech a o městě. A navíc bydlím v místě, kde byla v Hranicích květná zahrada. A to je inspirativní. A propo, polovina mých veršů jsou vlastně texty písniček. A můj nejoblíbenější básník? Nemám žádný vzor. Ale mám ráda všechny dobré verše. Čeština je krásná. (red)

Regenerace sídliště Struhlovsko pokračuje

Regenerace sídliště Struhlovsko letos pokračuje další částí, která navazuje na předchozí úpravy v minulých letech. Práce byly zahájeny začátkem března a měly by být hotové do srpna tohoto roku. Celá akce vyjde na více než 13 milionů korun a město na ni získalo šestimilionovou dotaci. Na tento projekt jsou použity finanční prostředky z dotačního programu na regeneraci veřejných prostranství na sídlištích poskytnuté Státním fondem podpory investic.

Zatímco v roce 2018 se regenerace sídliště týkala části za školou, nyní první část 2. etapy je lokalizována v západní části, poblíž restaurace Kotelna. Větší plochu tohoto území zabírají hromadné

garáže a soukromé pozemky, kde nebudou prováděny žádné stavební ani udržovací práce. Ve zbylé části se však provádí rekonstrukce stávajících vozovek a řeší se parkování pro většinu sídliště. Provádí se především rozsáhlá rekonstrukce a rozšíření stávajících kolmých parkovacích stání. Na severní straně v blízkosti restaurace vzniká zcela nové parkoviště.

Probíhá i rekonstrukce autobusové zastávky. Nekvalitní asfaltová plocha u zastávky bude nahrazena novým povrchem s ostrůvkem zeleně.

A dojde i na chodníky, například před domy č. p. 1489–1492 bude chodník zcela nový.

Po prověření, zda jsou kontejnerová stání na domovní odpad kapacitně dostatečná a dobře umístěná, byla vytvořena 3 kontejnerová hnízda. Také bude doplněno veřejné osvětlení.

Především kolem nového parkoviště budou vysazeny mladé stromy a stejně tak u autobusové zastávky. Okolí zastávky a parkování s kolmým stáním bude osázeno také keři. Stávající trávník bude revitalizován a v místech, kde probíhají terénní úpravy, vyroste nový trávník. Veškeré úpravy jsou navrženy tak, aby zajišťovaly přístup a užívání osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.

Oproti jiným etapám tato část nezahrnuje mobiliář pro volnočasové aktivity, jako třeba dětská hřiště, protože ta jsou situována v jiných částech sídliště.

Jako každá rekonstrukce znamená i tato komplikaci pro obyvatele sídliště, zejména co se týká dopravy a parkování. Proto žádáme občany o vyšší toleranci a děkujeme za pochopení.

(bak)

Na Struhlovsku vzniká v rámci regenerace také nové parkoviště. Foto: Petr Bakovský

z deníku strážníka

Ač by se podle fotografie mohlo zdát, že městští strážníci si občas rádi zařadí na skateboardu a že právě s mladými skateboardisty probírají, jak nejlépe provést nějaký ten flip, grind nebo jiný skateboardový trik, realita je bohužel mnohem přízemnější. Strážníkům přibyla za výjimečného stavu další povinnost, a to kontrolovat dětská hřiště a sportoviště, aby nedocházelo k nadměrnému shromažďování a aby se dodržovala základní hygienická opatření. Nejčastěji byly problémy hlášeny na hřištích Na hrázi, na sídlišti Nová a právě na skateboardovém hřišti v Žáčkově ulici. Vše se ale dalo vyřešit domluvou.

Nezbývá než doufat, že až se epidemická situace zlepší, budou se strážníci s mladými sportovci domlouvat třeba na přátelském fotbalovém zápase či na účasti na příštím hranickém skate jamu. A bude jen na nich, zda se přihlásí do kategorie streetstyle a besttrick, nebo do obou.

(bak)

V květnu se konají zápisy do mateřských škol

Zápis do městských mateřských škol proběhne v letošním roce opět bez osobní přítomnosti rodičů a dětí. Uskuteční se v termínu dle školského zákona, tedy v období od 3. do 14. května.

Mateřské školy budou přijímat žádosti o přijetí buď zaslá-

ním do datové schránky školy, nebo e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem (nelze jen poslat prostý e-mail), nebo poštou, případně osobně.

Podrobnější informace získáte na webových stránkách mateřských škol: ZŠ a MŠ Struhlovsko – Klíček a Slunečnice ([\[hranet.cz\]\(http://hranet.cz\)\), ZŠ a MŠ Šromotovo – MŠ Šromotova pastelka \(\[www.skolka.zssromotovo.cz\]\(http://www.skolka.zssromotovo.cz\)\), ZŠ a MŠ Hranice IV-Drahotuše \(\[www.zsdrahotuse.cz\]\(http://www.zsdrahotuse.cz\)\), MŠ Míček Galašova \(\[www.msgalasova.cz\]\(http://www.msgalasova.cz\)\), MŠ Pohádka \(\[www.mspohadka.webnode.cz\]\(http://www.mspohadka.webnode.cz\)\), MŠ Sluníčko Plynárenská, \(\[www.slunicko-hranice.cz\]\(http://www.slunicko-hranice.cz\)\).](http://www.stru-</p>
</div>
<div data-bbox=)

K zápisu nutno doložit:

K žádosti o přijetí je nutné doložit vyplněnou žádost k předškolnímu vzdělávání, kterou lze stáhnout na webových stránkách jednotlivých škol. Dále prostou kopii rodného listu a doložení řádného očkování dítěte.

(bak)

Probíhá sčítání lidu, domů a bytů, a to i online

Letošní sčítání lidu, domů a bytů je již v plném běhu. Každý má možnost sečíst se online prostřednictvím **elektronického formuláře** na webu nebo v mobilní aplikaci, **a to až do 11. 5. 2021**. Elektronický sčítací formulář naleznete na webu www.scitani.cz nebo v mobilní aplikaci Sčítání21. Online formulář můžete vyplnit i za ostatní členy

domácnosti, ať už se jedná o rodinné příslušníky, nebo o starší příbuzné. Kdo se nesečte online, má zákonnou povinnost od 17. dubna do 11. května 2021 vyplnit a odevzdat **listinný sčítací formulář**. Jeho distribuci mají na starosti sčítací komisaři a síť kontaktních míst. Pro Hranice je kontaktním místem pošta na Tř. 1. máje. Vyplněné formuláře

bude možné **zdarma odeslat** v odpovědní obálce prostřednictvím schránek České pošty nebo je odevzdat na kontaktních místech sčítání. Na kontaktních místech sčítání bude možné si formulář i vyzvednout.

Sčítání 2021 je povinné pro všechny osoby, které mají k rozhodnému okamžiku trvalý pobyt nebo přechodný pobyt nad

90 dnů na území ČR. Sečíst se musí každá taková osoba, bez ohledu na místo skutečného pobytu, věk, svéprávnost a zdravotní stav. Za osoby mladší 18 let, osoby omezené ve svéprávnosti a podobně provádí sečení jejich zákonný zástupce, opatrovník nebo osoba k tomu oprávněná. Za realizaci Sčítání 2021 odpovídá Český statistický úřad. (bak)

Rekonstrukce Masarykova náměstí je před dokončením

Díky úpravám Masarykova náměstí, které začaly 2. března, se centrum stane přívětivějším místem pro návštěvníky, a to zejména v období letních veder. Také se zlepší technické podmínky pro konání kulturních akcí. Práce by měly trvat 60 dní, to znamená, že v době, kdy dostanete do ruky náš měsíčník, by měly být před dokončením.

Na náměstí došlo nejen ke stavebním úpravám, ale i k výsadbě zeleně, úpravě veřejného osvětlení a osazení mobiliáře. Několik stromů bude vyměněno za vhodnější dřeviny, kterým bude lépe vyhovovat jak lokalita, tak i poněkud specifické podmínky náměstí. Další šest stromů bude nově osazeno.

Svoji podobu změnilo pítko a lavice v okolí. Instalováno je také mlžítka, které zpříjemní parné letní dny. Byl doplněn i další mobiliář.

Vybudována byla také nová elektropřípojka z rozvaděče na staré radnici a na náměstí jsou osazeny čtyři nové elektrorozvaděče, aby bylo při různých kulturních akcích zajištěno bezproblémové zásobování elektřinou. Dosavadní přívod elektřiny totiž neměl dostatečnou kapacitu pro akce probíhající na náměstí.

Součástí stavby jsou zemní práce. Stavbu provádí firma NOS-TA, s. r. o. z Nového Jičína. Akce vyšla přibližně na 6,7 milionu korun. **(bak)**

V době pořízení snímku ještě zbývalo hodně práce, ale nová podoba náměstí už se rýsovala. Foto: Petr Bakovský

Archeologové v Hranicích zkoumají místa, kde se chystají rekonstrukce

Každé budoucí staveniště má podle zákona projít archeologickým průzkumem. Archeologové tak v Hranicích zkoumali například plochu mezi zámek a Zámeckým hotelem, kde město připravuje revitalizaci tohoto prostoru, a stejně tak i plochu Masarykova náměstí. Oblast u zámku byla zkoumána pomocí přístrojů nedestruktivní metodou, která jim umožňuje „vidět“ až několik decimetrů pod povrch.

Také na Masarykově náměstí proběhl záchranný archeologický výzkum. Zde narazili archeologové na zajímavý nález starého dřevěného vodovodního potrubí. Do něj byla později vložena kovová trubka. Aby bylo potrubí zachováno, musí být zakonzervováno a poté

bude zařazeno do sbírek městského muzea. **(bak)**

Na náměstí archeologové našli historické vodovodní potrubí. Foto: Barbora Kaštovská

Začala stavba cyklověže na hranickém nádraží

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Cyklověž pro více než stovku kol začala růst na hranickém vlakovém nádraží. Práce byly zahájeny v polovině dubna a dokončeny by měly být v červenci. Cyklověž bude stát 19 milionů korun, z toho téměř 15 milionů město získalo jako dotaci. V současné době je cyklooprava na nádraží obtížná, i proto, že zde není možné kolo bezpečně uložit. To se výstavbou cyklověže s kapacitou až 118 kol změní.

Cyklověž umožní zvýšení počtu osob, přijíždějících na kolech k nádraží.

V současnosti není na nádraží vyřešeno bezpečné parkování kol, což odrazuje množství cestujících – potenciálních cyklistů od volby tohoto druhu přepravy. Očekáváme, že část řidičů, kteří nyní na nádraží jezdí autem, začne používat kola či koloběžky,

čímž se vyřeší problém špatného parkování v lokalitě. Jednak to bude rychlejší, než hledat místo k parkování, a jednak bude uschování kola levnější než zaparkovat auto.

I když se v posledních letech výrazně navýšily parkovací kapacity u obou nádraží, neustálé budování nových parkovišť není řešením. Cílem je změnit návyky lidí, vytvořit jim podmínky a motivovat je k využívání jiných druhů dopravy, než je jízda autem.

Stavba si ale vyžádá některá omezení. Bude částečně ztížen průjezd kolem budovy nádraží do zadního traktu areálu, konkrétně u části bývalé pošty. Část přístupového chodníku k hlavnímu vstupu do budovy nádraží bude překopána. Průchod však zůstane zachován. Rovněž ubude míst pro parkování. **(bak)**

Hřiště na plážový volejbal bude na sezonu hotovo

Rozšířené hřiště na plážový volejbal v areálu venkovního koupaliště Plovárny Hranice je před dokončením. Návrh na rozšíření hřiště byl vybrán v internetovém hlasování o návrzích, které byly v roce 2019 podány v rámci participativního rozpočtu města. Hřiště staví společnost Ekoltes a. s. Ve vymezené ploše bylo nejprve zpevněno podloží ztuhnutým makadamem, na který přijde speciální písek na

plážový volejbal. Tohoto písku bude potřeba zhruba 500 tun.

Na využití jednoho milionu korun z participativního rozpočtu města bylo v roce 2019 podáno celkem devět návrhů. Do internetového hlasování postoupily 4 návrhy, výrazně zvítězilo právě rozšíření hřiště na plážový volejbal. Hřiště je připravováno na letošní sezonu, pokud to koronavirová situace dovolí. **(bak)**

Archeologové také zkoumali plochu u hranického zámku. Foto: Petr Bakovský

Koronavirus řadí mezi námi více než rok

Už je tu s námi více než rok. Nemoc s podivným názvem Covid-19. Jaký byl ten rok s koronavirem? První vlna se objevila na jaře 2020. První nemocní, i v Hranicích, nouzový stav, lockdown, zavřené firmy, obchody, služby, mateřské i základní školy, sportoviště, kulturní akce.

Město zareagovalo rychle. Již březnové zastupitelstvo uvolnilo příspěvek ve výši 3,8 milionu korun pro Nemocnici Hranice a. s. Nemocnice tento příspěvek využila pro boj s koronavirem, konkrétně na nákup potřebného zařízení, zejména tří ventilačních přístrojů, 50 polohovacích nemocničních lůžek a dalšího vybavení. Zajišťovaly se nákupy pro seniory, rozdávala se dezinfekce, roušky, odpustili jsme námjy podnikatelům, kteří museli zavřít, zrušila se úplata za vzdělávání v mateřské škole a za školní družinu v základních školách.

Pak přišlo postupné rozvolňování a „rozmarň“ léto. Na to navázal čím dál hroživější podzim a zima. Nekonečný nouzový stav a uzavření s částečným předvánočním rozvolněním, ... abychom si mohli nakoupit... Takže jsme si bohužel pod stromček nakoupili i další vlnu covidu. A ta se nás stále drží. Nouzový stav sice skončil, ale rozvolňování je zatím spíš jen symbolické. Číslo nemocných

Loňské rozdávání dezinfekce na Masarykově náměstí. Foto: Petr Bakovský

i nově nakažených stále nejsou veselá. Zvlášť v porovnání s tím, za jakého stavu se vyhlášoval lockdown před rokem. A nejsmutnější jsou statistiky zemřelých.

Nadějí snad může být poměrně masivní a věřme, že neplánované promoření populace, ale hlavně očkování, které se však z různých důvodů rozbíhá dost ztuhle.

Za uplynulý rok se také ukázalo, že když je potřeba, najde se hodně organizací, firem a lidí,

kteří přiloží pomocnou ruku. Velmi děkujeme všem známým i neznámým dárcům roušek a jiných ochranných pomůcek, kteří je věnovali městskému úřadu nebo přímo potřebným. Vzpomeňme například iniciativu Hranice pod rouškou, která vyrobila a distribuovala tisíce látkových roušek. A také děkujeme výrobcům různých ochranných pomůcek, kteří nás podpořili.

V době krize také pomáhalo hodně dobrovolníků. Nelze vzpomenout všechny, ale zvlášť bychom chtěli vyzdvihnout žáky i učitele Střední zdravotnické školy Hranice. Vpomáhali například v hranické nemocnici nebo převrské nemocnici, v Domově seniorů Hranice i jako dobrovolníci při MěÚ Hranice. Zmínit je nutné i hranické skauty, kteří se zapojili například do rozdávání roušek i dezinfekce.

O uplynulých měsících by se toho dalo napsat mnohé. Kdybychom chtěli podchytit veškeré koronavirové dění, tak jen Hranice by vydaly na menší brožuru.

Proto jsme se rozhodli vybrat jen některé oblasti. V souvislosti s postupným návratem dětí do škol se proto budeme věnovat základním školám a Domu dětí a mládeže. Připomeneme si také, jak se s neustálým zavíráním a postupným rozvolňováním vypořádala Městská kulturní zařízení.

Zavřené školy – to byl velký zásah do mnoha rodin. Bylo nutno zajistit péči o menší děti a distanční výuku. Není to jednoduché a někteří rodiče už jsou z domácí výchovy zoufalí. Představte si panelákový byt, dvě děti s domácí výukou, nějaký ten home office, jeden, maximálně dva počítače a zkuste to vše časově a organizačně skloubit. A tohle všechno netrvá týden, ani měsíc, ale půl roku. Pak se nedivte takovým vzkazům, jaký se objevil na jednom okně v hranickém sídlišti.

Také učitelé narazili na zcela novou situaci. Jak se s tím hranické základní školy vypořádaly? Požádali jsme je, aby popsaly své zkušenosti. A začneme poděkováním:

Smutný pohled do jednoho z oken na hranickém sídlišti. Foto: Petr Bakovský

ZŠ a MŠ Šromotovo děkuje

Děkujeme vám, rodičům, za:

- podporu, kterou jste poskytovali svým dětem v jejich učení, i když jste přicházeli unavení ze své práce;
- toleranci k opatřením přijatým školou, i když jste s některými vnitřně nesouhlasili;
- empatii, kterou jste projevovali při nedostatcích distanční výuky, protože jsme se její vedení učili za pochodu;
- důvěru, kterou jste vkládali do práce učitelů svých dětí, i když možnosti vzájemné ko-

munikace byly značně omezeny.

A žákům naší školy děkujeme za:

- zodpovědný přístup, který jste projevovali včasným plněním zadaných úkolů, i když jich někdy bylo moc;
- snahu řešit technické problémy, které distanční výuku provázely, i když vás to rozčilovalo;
- aktivitu, kterou jste ukazovali při online hodinách, i když to nebylo pohodlné;

- úsměvy, které jste věnovali svým učitelům a spolužákům, i když vám bylo smutno.

Učitelům a zaměstnancům školy děkujeme za:

- odvahu zkoušet efektivní možnosti distanční výuky, i když jsme o nich před rokem nevěděli vůbec nic;
- kolegiální podporu svých spolupracovníků, i když jsme si v některých věcech nebyli stoprocentně jisti;

- respektování měnicích se pravidel, kdy zítra neplatilo to, co platilo včera;
- zajištění chodu všech součástí školy ve prospěch našich žáků, i když jsme cílili osobním problémům.

Všem za to, že jste ☺. Těšíme se na spolupráci v lepších časech.

Radomír Habermann,
ředitel ZŠ a MŠ Šromotovo

ZŠ a MŠ Struhlovsko distančně, a přesto ve škole

Nouzový stav a mimořádná opatření v souvislosti s aktuální epidemickou situací v době covidové pandemie zasáhly vy-

znamným způsobem i oblast vzdělávání. Došlo k uzavření mateřských i základních škol a dětem a žákům byla zakázána osobní

přítomnost ve škole. A tak se děti předškolního věku a žáci všech stupňů škol začali v souladu s příslušným ustanovením školského zákona vzdělávat z domova, a to distanční formou, při které výuka neprobíhá v učebnách a není vyžadována osobní účast žáků ve škole.

Přesto však některé školy zůstaly pro děti a žáky i nadále otevřené. Byť jen pro děti rodičů vybraných profesí, to znamená zaměstnanců kritické infrastruktury. Jednou z takových škol určených k výkonu péče o tyto děti byla nařízením hejtmana Olomouckého kraje určena i naše základní škola a mateřská škola na Struhlovsku.

Naším cílem a snahou v této nelehké době bylo poskytnout dětem tu nejlepší, komplexní péči, zajímavé volnočasové aktivity, ale

především dohled a pomoc při plnění jejich školních povinností. Co nejvíce jsme tak chtěli současně ulehčit i velmi složité situaci jejich rodičů. A tak naši pedagogičtí pracovníci asistovali dětem nejen při plnění asynchronní výuky a pomáhali s vypracováváním zadaných úkolů, ale především organizačně zajišťovali, připravovali a koordinovali umožnění synchronní online vzdělávání pro všechny děti. Žáci se tak každý den dostávali do kontaktu se svými spolužáky i učitelem díky připojení pomocí videokonferenčních hovorů.

Nastala tak zajímavá situace. Distanční online výuka, realizovaná ovšem přímo ve škole. Jak to v realu vypadalo, se můžete podívat na ilustračních fotografiích.

Radomír Macháň,

ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko

Takto se na Struhlovsku zajišťovala online výuka individuálně. Foto: Marek Vyka

Distanční výuka, a přesto ve škole. Foto: Marek Vyka

Nezapomínalo se ani na pohyb. Foto: Marek Vyka

V Základní škole 1. máje to zvládli,

Co nám tento jeden z nejtěžších roků v historii České republiky přinesl?

V únoru jsme si ještě v relativním klidu užili jarní prázdniny, ale na začátku března přišlo, že dne na den, rozhodnutí o uzavření škol. Začalo období distanční výuky, která probíhala různě – podle schopností učitelů i dětí a podle možností technického zabezpečení v rodinách. Byli jsme bez přípravy hozeni do studené vody a každý se snažil plavat, jak nejlépe uměl.

Poprvé v historii školy byly při zápisu žáků do 1. ročníku prázdné chodby, protože zápis k povinné školní docházce proběhl bez osobní přítomnosti dítěte ve škole. Prostřednictvím školní psycholožky i školního webu jsme podávali rady, jak zvládnout nouzový stav, využívali jsme všechny

možné způsoby, jak žáky zaměstnat, a určitě se nikdo nepomyslel, že bychom se s některými do konce školního roku ani nesetkali.

Kromě toho, že jsme děti chtěli co nejvíce naučit, jsme se také snažili je prostřednictvím nejrozličnějších aktivit a výzev udržet v co největší duševní i tělesné pohodě. Tělocvikáři vymysleli sportovní výzvu Divoč s májem, žáci 1. stupně plnili záladné úkoly a cestovali virtuálně se soutěží Batůžek nejen po naší republice, ale i v zahraničí. Skupina dětí ze 3. tříd procvičovala anglická slovíčka tak pilně, že vyhrála okresní kolo v online aplikaci Wocabee.

Škola pak 11. května konečně ozlila přítomností většiny devětácků, kteří se připravovali na přijímací zkoušky z českého jazyka a matematiky. Od 25. května mohli opět vyrazit do školy i žáci

z řad žáků 1. stupně a od 8. června se mohli vrátit i dobrovolníci ze 6.–8. ročníků. Výuka probíhala co nejvíce ve venkovních prostorách i v nově vybudované venkovní učebně. Pro sportovčivější se otevřela možnost připojit se k výzvě Červen s TV bez TV, kdy se zájemci mohli zúčastnit ranního workoutu v parku, vyšlápnout si na vycházku k Propasti nebo si zahrát softball. Školní rok byl zkrácen a pro vysvědčení si žáci přišli 26. června.

Plní energie a natěšení na setkání v běžných třídních kolektivech jsme zahájili nový školní rok a pevně jsme věřili, že jeho průběh nemůže nic ohrozit. Jak moc jsme se mylili. Již 10. září přišla povinnost nosit ve všech prostorách školy roušku. Od 14. října vláda zakázala přítomnost žáků na základním vzdělávání v základních školách. Nastala doba

„onlinová“. Na online způsob výuky jsme již byli velmi dobře připraveni a oproti jaru jsme pokročili v užívání všech technologických vymožeností.

Prvnáci a druháci se mohli vrátit do školy 18. listopadu, ostatní žáci 1. stupně i devětáci 30. listopadu a ostatní třídy rotačně. Jako každoročně jsme v prosinci uspořádali sbírku Vánoční hvězda na pomoc dětem léčeným na dětské hematologii ve FN Olomouc. Nezpívali jsme koledy, nemohli si zatancovat na předvánočních besídkách ani navštívit předvánoční trhy. Všichni jsme se těšili na delší vánoční prázdniny a mysleli si, že rok 2021 bude lepší než ten předchozí.

Kromě prvňáků a druháků, kteří v lednu a únoru do školy chodili, se však stále učíme distančním způsobem. Bojujeme,

Distanční výuka v Drahotuších má klady i zápory

Distanční výuka otočila svět školáků, jejich rodičů a učitelů snad o 180 stupňů. Když jsme v září nastupovali do školy, doufali jsme, že se nejen školní život vrátí do zajetých kolejí. Samozřejmě jsme se na distanční výuku připravovali, ale asi nikdo z nás nečekal, že přijde znovu tak brzy a na tak dlouho.

Co nám tedy distanční výuka přinesla a jak ji zvládáme? Určitě všichni zlepšili své počítačové dovednosti, a to nejen děti, učitelé, ale v mnoha případech i rodiče. Pro nás kantory je opravdu

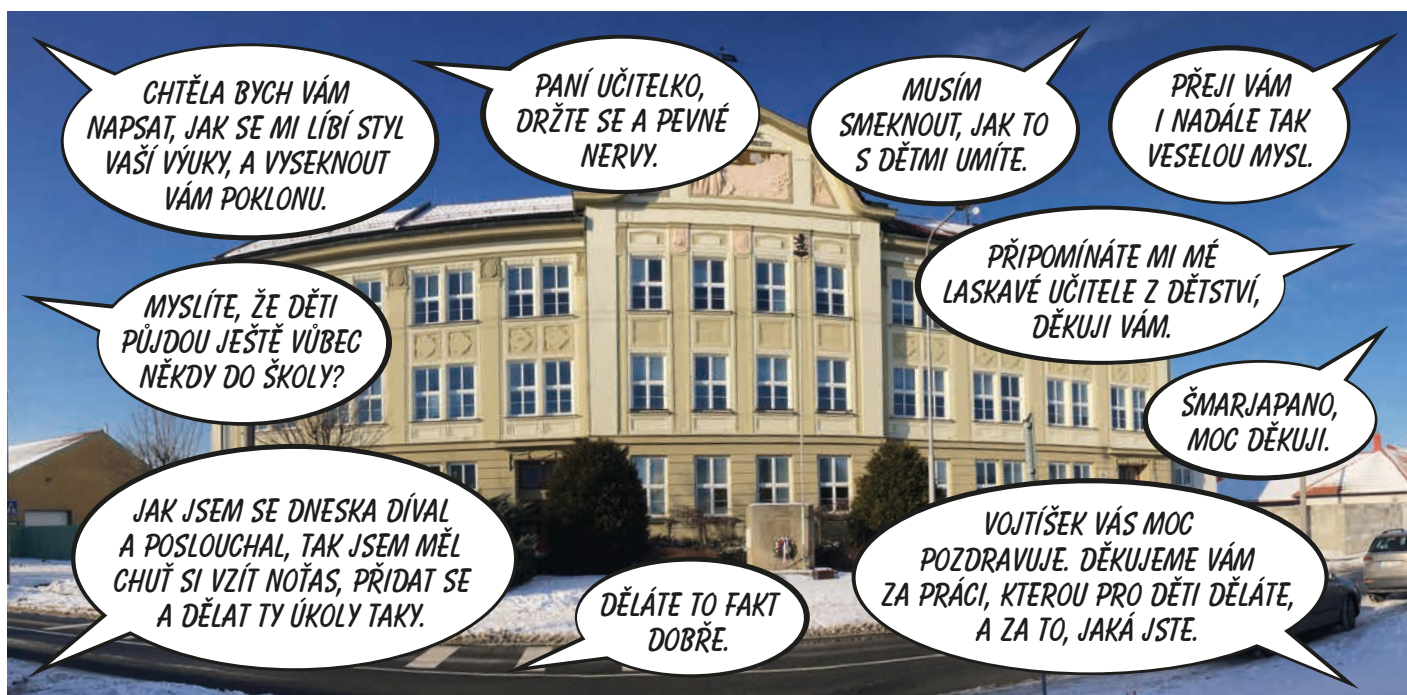
výzva hledat nové metody, aplikace a možnosti, jak děti na dálku vzdělávat, ale především je pro učení nadchnout a udržet jejich pozornost a motivaci. Je krásné sledovat nadšení našich dětí pro nové věci. I když nám někdy zdolávání technických překážek dá takzvaně zabrat, zvládáme to s úsměvem.

Děti se výuky účastní aktivně, chybí jim ale osobní kontakt a možnost reagovat rychle a přímo. Proto se také všichni moc těšíme na návrat do školy a někteří určitě i na lumpárni-

ky o přestávkách. Protože učím i na 2. stupni, mám možnost porovnávat přístup mladších a starších dětí. Myslím, že právě žáci 2. stupně se vyrovnávají se situací hůře. Jsou pochopitelně počítačově mnohem zdatnější než mladší děti, ale ztrácí mezi sebou kontakt, který je pro ně ve složitém období puberty zásadní. Samozřejmě se zhoršují i jejich sociální návyky. O problematice nebezpečí závislosti na technologiích asi ani není potřeba mluvit. Na druhou stranu se mnozí z žáků naučili plánovat

svůj čas, převzít zodpovědnost za svou práci a stali se samostatnější. Přestože situace dnešních dnů není pro nikoho lehká, snažíme se u nás v drahotušské škole táhnout za jeden provaz a pomáhat si. Velké poděkování patří i rodičům našich žáků, kteří – i když jsou sami často v nelehké situaci – nás podporují a povzbudí nás, když se občas nedaří tak, jak si přejeme.

**Za všechny pedagogy
ZŠ a MŠ Drahotuše
Mgr. Hana Kučerová**

Škola Drahotuše. Foto: ZŠ a MŠ Drahotuše

uplynulý rok je naopak posílil

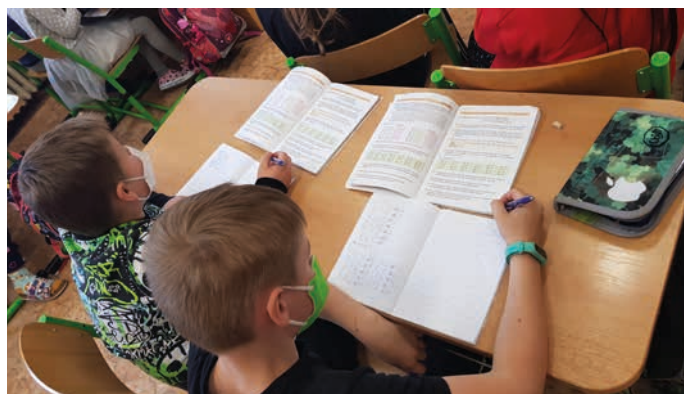
nevzdáváme se a těšíme se, až se opět všichni uvidíme. Udělali jsme obrovský posuv ve zvládání způsobu distanční výuky. Pořád něco nového vymyslíme a každý den se něco nového naučíme. Dny bez přítomnosti ve škole si společně s žáky zpestřujeme různými doplňujícími aktivitami. Na podzim jsme se snažili nachodit co nejvíc kroků, které počítaly hodiny Garmin VivoFit 4 získané v rámci projektu Soniaa ve spolupráci s FTK UP Olomouc, vytvořili jsme Had proti prudamyslnosti, v lednu jsme stavěli sněhuláky. Do projektu Better me – better us v rámci projektu Erasmus+ se zapojilo 21 učitelů, doplňujeme nové knihy do žákovské knihovny, účastníme se online divadelních představení i akce Zvíře na víkend a zapojujeme se do literárně-detektivní soutěže

Knižní detektivka. Vzděláváme se na online seminářích, stále něco studujeme, ale také se snažíme udržet v kondici – výsledkem je 6 výzev během 6 týdnů a 19 zapojených tříd/týmů = 173 zapojených žáků/učitelů. Každý týden si

společně online zacvičíme Tabatu Workout, před Velikonoce jsme vytvořili Kraslicovnic májový. Zvelebujeme prostory uvnitř školní budovy i na školním hřišti. Více než 80 % zaměstnanců školy se již nechalo naočkovat.

Jsme silní, odhodlaní, umíme držet spolu a věříme, že konec tohoto nejneobvyklejšího roku v životě naší školy převážně bez školní docházky je již blízko.

**Ředitel školy
Mgr. Ivan Straka**

V dubnu se žáci začali vracet do škol, nezbytnou podmínkou bylo testování. Foto: Ivan Straka

Rok s koronavirem v Domečku pozměnil nabídku

Pandemie koronaviru v posledních měsících změnila život nám všem. Po omezení volnočasové činnosti v březnu minulého roku jsme ani na chvíli nezaúvažovali o tom, že bychom DDM uzavřeli, ale pokračovali jsme v sice odlišné, avšak potřebné práci dál. Začali jsme šít roušky. Téměř 2 000 roušek jsme poskytli hranické veřejnosti, Městskému úřadu v Hranicích, který je přerozděloval dále, a část jsme zaslali do města Litovle. Také jsme posílali nápady na různé činnosti na portál pro sdílení aktivit „Mít kam jít“, které zastřešuje Sdružení pracovníků domů dětí a mládeže v celé ČR.

V květnu jsme se začali těšit z návratu dětí do škol a naši zájmovou činnost jsme obnovili za přísných hygienických opatření, která nám práci často komplikovala. Vše jsme nakonec úspěšně zvládli, stejně jako tábory v průběhu letních prázdnin, o které byl velký zájem. Velmi nás potěšila důvěra rodičů, kteří nám v této nelehké době svěřili své ratolesti.

Po letním uvolnění jsme se v září do našich volnočasových činností vrhli po hlavě. Začali jsme plánovat více víkendových akcí pro děti a přidali nové krouž-

V zimě se chodilo ven – náhradní tělocvik v parku. Foto: DDM Hranice

ky. Bohužel říjnové vystřízlivění bylo nepříjemné. Najednou jsme museli prudce zbrzdit. Do naprostého uzavření naší činnosti v říjnu se stihla pouze jedna víkendová akce, a to „Loučení s létem“, kdy jsme se při zvuku kytar, zpěvu a opékání špekáčků mohli naposledy sejít ve větším počtu.

Najednou se náš Domeček zcela vyprázdněl a posmutněl. Pustili jsme se tedy do online výuky. Tento způsob výuky je pro volnočasovou aktivitu sice méně vhodnou formou, ale děti se alespoň takto sešly pospolu, i když na dálku. Vyzkoušela se hra na klavír, kytaru, flétnu, před monitorem se cvičilo aikido, karate, pilates, zkoušelo se divadlo, bádalo se, tvořilo se, dokonce se i fotilo. Vznikl však menší problém. Pokud jsou škola i krouž-

ky online, pak děti vlastně sedí pouze doma, což imunitě zcela neprospívá. Proto jsme začali připravovat v okolí Hranic turistické trasy pro rodiny s dětmi. Postupně jsme naše turistické akce vybrušovali jako diamant k dokonalosti. V QR kódech po trasách tak děti i dospělí měli zakódovány otázky hudební, přírodovědné, historické i zeměpisné. Účastníci se prošli krásnou přírodou, uhadli otázky a ti nejlepší vyhráli.

Po lehčím uvolnění před vánočními svátky jsme se po novém roce dostali do prakticky stejné, ne-li horší situace, než tomu bylo na podzim. Bylo zapotřebí naše akce a soutěže neustále obměňovat a zlepšovat, aby naši malí, ale i velcí soutěžící byli neustále ve střehu. Přidali jsme do svého

repertoáru, jako náhradu za tělesnou výchovu, soutěžení a sportování v přírodě pro děti z prvních a druhých tříd. Nezapomínali jsme ani na ty nejmenší, i pro předškoláky byl nachystán bohatý program. Pro kreativnější děti jsme připravili výtvarné soutěže.

Do budoucna nehodláme ustát v nasazeném tempu a v tomto režimu budeme pokračovat dál. Až restrikce povolí, chystáme spoustu dalších aktivit jako stezku odvahy, loučení s jarem, akční sportovní dny pro třídní kolektivy, divadelní vystoupení a samozřejmě tolik žádané příměstské i pobytové tábory. Všichni naši příznivci se tedy mají na co těšit a my je rozhodně nechceme zklamat.

Mgr. Blanka Šturalová,
ředitelka DDM Hranice

Hledání jarních run. Foto: DDM Hranice

Kultura v covidu strádala, ale přesto neumřela

Rok 2020 byl jiný, než kdokoliv pamatuje. Nouzový stav uzavřel více či méně jednotlivá střediska Městských kulturních zařízení Hranice. Měnily se termíny programů a výstav, zavírala a zase otevírala knihovna, rušily se plánované koncerty, přednášky, představení. Uzavření pro veřejnost využilo MKZ Hranice smysluplně a efektivně k úklidům, přestavbám, vytvoření online výstavy Osobnosti Hranic, pracovalo se na zavádění sbírkových předmětů do počíta-

čového programu Bach, čas byl věnován k revizím v knihovně, generálním úklidům, vylepšil se interiér knihoven ve Velké a Drahotuších. A snažili jsme se potěšit veřejnost vánoční výzdobou náměstí. V podobném duchu probíhá začátek roku 2021, kdy jsme se soustředili na velikonoční výzdobu města.

Rok 2020 byl převratný pro celou kulturní scénu nejen v Hranicích, ale na celém světě. Epidemická situace se promítla do návštěvnosti akcí a násled-

ně do nemožnosti jejich realizace. Tento abnormální stav a čas byl využit na jiné činnosti, které podporují kulturu města. Například na zlepšení systému a grafiky propagace, renovaci propagačních míst, vytvoření nového dekoru a podoby vánočních trhů, v roce 2021 pak vytvoření vizuálu velikonoční výzdoby Hranic a dalších.

Přes všechna opatření uspořádalo středisko kultury Městských kulturních zařízení v roce 2020 přes 74 různých akcí jako promí-

tání filmů, koncertů, představení, pohádek, besed, program Hranického kulturního léta, festival Hranický řez, vánoční trhy. Kromě toho se podílelo na spoustě dalších projektů. Novinkou v roce 2020 bylo zavedení online prodeje vstupenek na kulturní akce a možnost platby platební kartou. Návštěvníci si tak mohou zakoupit vstupenky z pohodlí svého domova, v TIC Hranice či přímo před představením.

Nada Jandová,
ředitelka MKZ Hranice

Muzeum bojovalo s uzavírkami a evidovalo

Pandemie se v roce 2020 podepsala na poklesu návštěvnosti v hranickém muzeu a galerii. Přesto byly v loňském roce uspořádány hojně navštívené výstavy, jako byla výstava o dvou nešikovných kutilech „Pat a Mat“ a výstava o historii hranického Skautu „Bud' připraven!“

Výstavy „Ve znamení kříže a kalicha“ a „Královna sportu“ byly otevřeny jen krátce kvůli zhoršující se epidemické situaci a s ní souvisejícím uzavřením muzeí. Muzeum proto pro návštěvníky připravilo online video prohlídku výstavy „Královna sportu“, která je k vidění na webových stránkách muzea. K vidění je i virtuální

výstava slovenských autorů Pala Macha a Jany Hojstričové, kteří vystavují uvnitř virtuální Galerie Synagoga.

Muzeum na svém webu také vydává sérii příspěvků „Z muzejních sbírek“, kde si návštěvníci mohou prohlédnout unikátní předměty a fotografie, které ukrývají muzejní depozitáře. Vznikla nová online expozice „Osobnosti Hranic“, v níž čtenáři naleznou spoustu hranických osobností a dozvědí se, čím byla daná osobnost Hranicím prospěšná nebo čím se proslavila.

I přes pandemickou situaci v roce 2020 se nakonec konaly Dny evropského dědictví. Tradič-

ně začaly veřejnou snídání a byly zpřístupněny i takové památky, které nejsou běžně otevřené. V loňském roce byla vytvořena také nová expozice „Co vypráví kameny“, která návštěvníkům nabízí pohled na pestrou geologickou minulost Hranicka a zmiňuje i továrny a firmy, které mohly díky přírodnímu bohatství a geologickému vývoji na Hranicku vzniknout.

Protože jsou i v roce 2021 muzea stále zavřena, rozhodli jsme výstavní prostory přenést z muzeí ven, a vznikla tak výstava Galerie v ulicích. Díky ní ožily výlepkové plochy v Hranicích. Staly se pouliční výstavní síní a nabízejí

hned dvě výstavy, a to Hranice v proměnách času a výstavu fotografií Venduly Peterkové.

Dobu nouzového stavu využila organizace k intenzivní práci v depozitářích. Kromě periodické inventarizace pracovníci provedli chronologickou evidenci nově nabytých předmětů a hlavně pokračovali v systematické evidenci sbírkových předmětů, což obnáší focení, měření a popisy jednotlivých sbírkových předmětů a jejich zaevidování. V roce 2020 bylo do sbírek muzea zapsáno 1 474 nových sbírkových předmětů.

Mgr. Marek Suchánek,
vedoucí střediska
Městské muzeum a galerie

Knihovna – lidé více četli, překonali rekord z roku 2019

Navzdory epidemické situaci čtenáři v roce 2020 více četli, i když bylo méně fyzic-

kých návštěv. Čtenáři si půjčili 136 394 knih a překonali tak rekord z roku 2019, kdy si vypůjčili

90 700 knih. Jelikož během roku hrozilo uzavírání knihoven, čtenáři se předzásobovali knihami. Stoupl také počet virtuálních návštěvníků čerpající online služby o více než 10 tisíc.

V lednu 2020 knihovna spustila nové webové stránky. V průběhu roku byla díky finančnímu grantu Ministerstva kultury ČR z programu VISK realizována náročná implementace nového knihovního programu, a to v městské knihovně v Hranicích a v knihovní pobočce v Drahotuších.

V čase uzavření knihovny byly provedeny rozsáhlejší aktualizace a kompletní revize knihovního fondu knihovny, probíhaly úklidové práce v prostorách knihovny, malování a re-

konstrukce interiérů pobočky v místní části Velká.

Omezení v roce 2021 využila knihovna také k rekonstrukci pobočky v Drahotuších. Prostory byly upraveny stavebně, následovala výmalba a položení nové podlahové krytiny. Přibýly policové regály, nový výpůjční pult, pohodlná křesla, stolky a jiné drobnosti, které zpříjemňují čtenářům v knihovně pobyt.

Od 15. února mohly knihovny půjčovat přes výdejní „okénko“. Pro knihovnice to znamenalo kilometry chůze navíc, spojené s přenášením mnoha knih. Od 12. dubna se knihovna při zachování všech hygienických opatření opět otevřela pro čtenáře.

Marie Jemelková, vedoucí
Městské knihovny

Když to šlo, půjčovalo se dál, za dodržování přísných hygienických podmínek. Foto: Petr Bakovský

Ani infocentrum nezahálelo – tvořilo i trasovalo

Turistické informační centrum se v době covidové přeměnilo převážně na tvůrčí dílnu, kde se mimo jiné připravovala výzdoba centra města na Vánoce a Velikonoce. V době jarního nouzového stavu pracovalo infocentrum na vytvoření online expozice Osobnosti Hranicka, která je umístěna na webu muzea. V době podzimního nouzového stavu se pracovníci soustředily hlavně na zpracování tipů na výlety a zajímavých míst na Hranicku, které zveřejňovaly na webu a v Hranickém zpravodaji. Vypomáhaly také dalším střediskům MKZ Hranice, knihovně, muzeu i kultuře.

Navzdory koronavirovým uzavírkám vyřídilo infocentrum na zámku v roce 2020 celkem 11 495 dotazů, což ale bylo o 5 895 méně než v roce 2019. V informačním centru Propast

evidovali 14 266 návštěvníků – to je o 10 294 méně než v roce 2019.

Potěšitelný je rekord v návštěvnosti věže Staré radnice. Na věž vystoupalo celkem 709 návštěvníků. V roce 2019 to bylo 414 návštěvníků. Za nárůstem stojí větší propagace výstupů. Novinkou je, že infocentrum na zámku začalo provozovat půjčovnu kol a koloběžek.

Díky dotaci připravilo infocentrum zajímavý projekt „Ochutnejte Evropu“, kdy tradiční formou ochutnávek jídel z vybraných zemí Evropské unie seznamovalo návštěvníky se zeměmi EU. Část peněz z projektu využila organizace k zakoupení společenských her se zaměřením na poznávání Evropy. Využívat je bude, jakmile to situace dovolí.

Lenka Dočkálová,
TIC Hranice

Aby „ičkačky“ přinesly ověřené a zaručené informace o výletech v okolí, prošly si trasy, fotily a psaly texty na webové stránky. Mimo jiné vyrazily i do Olšovce. Foto: Lenka Dočkálová

Drahotušská knihovna se stala „obývánkem“

V jedné ze tří místností knihovny je nově umístěna galerie historických fotografií Drahotuše. Foto: Marek Suchánek

Knihovna v Drahotuších má po proměně, mimo jiné, novou galerii historických fotografií Drahotuše a příjemné posezení. Čtenáři se tam mohou cítit jako doma v obývánku.

Během uzavření knihoven kvůli covidové pandemii a také i během omezeného půjčování knih přes „okénko“ v prvních měsících roku se postupně uskutečňovala tato přeměna. Radikálně byl zbourán neúčelný velký krb, který zabíral hodně místa. Bylo vymalováno, položena nová podlahová krytina, přivezeny nové policové regály, vyroben nový výpůjční pult, nakoupena pohodlná křesla a jiné drobnosti, které zpříjemňují čtenářům v knihovně pobyt. Návštěvníci si tam nyní

mohou prohlédnout i malou galerii zvětšených historických fotografií svého městečka. Od loňského podzimu sem byl také zaveden nový knihovnický program Tritius s katalogem. Tím se vylepšily možnosti objednávání a rezervování knih z domova i komunikace se čtenáři, ale také to přineslo prospěšné výstupy pro knihovnickou práci. Před vstupem návštěvníci nově najdou bazarový regál s nabídkou vyražených knih a nevyužitých darů čtenářů k dalšímu volnému využití. Návštěvníci tam mohou přinést své knihy, které už doma nepotřebují, anebo si naopak některou odnést domů. Toto vzájemné sdílení knih je zdarma.

Zveme i další drahotušské občany se do nově zrekonstruo-

V drahotušské knihovně je mimo jiné i nové posezení. Foto: Marek Suchánek

Knihovna má také nový pult. Foto: Monika Ošťádalová

vané knihovny podívat, posedět, přečíst si časopis nebo se začíst do knihy, setkat se s ostatními sousedy a známými a popovídat

si v příjemném prostředí, jaké nyní knihovna v Drahotuších nabízí.

(mj)

Přijďte si půjčit hry

Možnost půjčit si společenskou hru pro děti i dospělé nabízí městská knihovna v Hra-

Knihovna půjčuje společenské hry. Foto: Kateřina Macháňová

nicích. Jedná se o hry zábavné, se kterými si můžete navíc ověřit své znalosti anebo se v nich zdokonalit. Hry půjčujeme jen našim registrovaným dospělým čtenářům na 20 dnů, poté po domluvě i déle, pokud hra nebude mít dalšího zájemce. Je nutné si hru předem objednat v oddělení pro děti na adrese detske@knihovna-hranice.cz, případně telefonicky 770 189 778. Hry půjčujeme zdarma, zakoupeny byly z projektu MEIS.

Můžete si vybrat z následujících her: Znáte Evropu?; Puzzle Mapa ČR s kvízy; Jízdenky prosím! Evropa; Česko junior (otázky a odpovědi); Kvíz o Evropě; Pexetrio – státy Evropy a jejich symboly. (mj)

Budko, budko, kdo v tobě přebývá?

Červená stříška, malá dvířka a uvnitř knížka (a ne jedna). To je naše knihobudka plná knížek pro velké i malé čtenáře. Najdete ji u zámku, s posezením a chráněnou před deštěm. Kdykoli do ní můžete nahlédnout, probírat se knížkami a objevovat tituly, které vás osloví. Můžete tam nalézt i knížku, kterou jste kdysi dávno četli a časem na ni zapomněli, ale tenkrát vás něčím oslovila. Probuďte ve vás hezké vzpomínky.

Jsou to knížky, které nám do knihovny přinášíj darem naši čtenáři k dalšímu využití. Mají ke knihám úctu a neodhazují je jen tak do kontejneru, když je zrovna už nepotřebují. Ještě mohou udělat jiným radost a podporují tak i vzájemnou sounáležitost mezi námi. Můžete tam také kdykoli přinést nějakou knihu, kterou už nepotřebujete, a odnést si jinou a třeba

si ji i ponechat. Knihobudku připravila Městská kulturní zařízení Hranice a pracovníci knihovny do ní budou doplňovat knížky podle potřeby po celý rok. (mj)

Knihobudku najdete v podloubí u zámku. Foto: Kateřina Macháňová

Aktuální informace ke knižním novinkám a dění v knihovně najdete na www.knihovna-hranice.cz

Famózní výzdobě Hranic podlehl i novináři

„Naprostá famózní výzdoba mají, epidemické situace navzdory, Hranice. Největší nadšení vzbuzují gigantické kraslice, které nazdobili zkušení výtvarníci a malíři...“ tak informovaly o velikonoční výzdobě v Hranicích například Noviny kraje.

Výzdoba v Hranicích se dostala i do hlavního zpravodajství na TV Nova, milé reportáže přinesla například TV Morava nebo TV Přerov. „Veselé velikonoční výzdoba je od začátku týdne k vidění v Hranicích...“ informovala TV Přerov. Co návštěvníky lákalo z výzdoby a atrakcí nejvíce? „Kraslicovník, budkovník, obří kraslice... a vlastně všechno je super,“ zaznělo v reportáži TV Nova.

Informace a reportáže zazněly v Českém rozhlasu, na stanici Vltava, na rádiu Čas, hranickou velikonoční výzdobu zmínili také na Frekvenci 1 a rádiu Impuls.

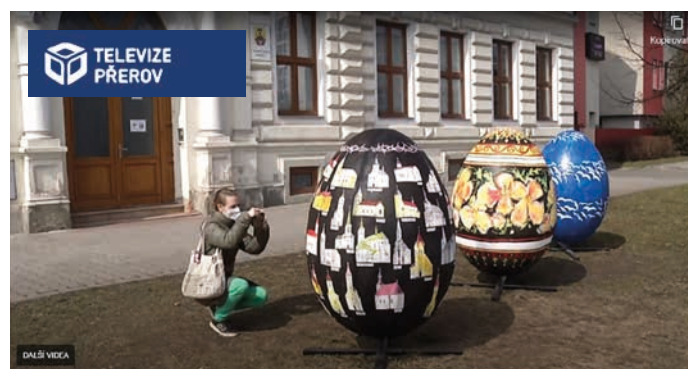
Novináři se věnovali i přípravě výzdoby, konkrétně stěhování obří kraslice z Břeclavi do Hranic. Dostat totiž kraslici z domu byl pořádný oříšek. „Obří kraslice se stěhuje z jihu Moravy okem,“ napsal Hodonínský deník. Ani další tři gigantické kraslice se nenechaly zahanbit. „Obří kraslice neprojde dveřmi, je na ní padesát kostelů z Přerovska,“ píše iDnes.cz. „Obří kraslice zrozená v garáži,“ přidává týdeník 5plus2.

Fotografie z velikonočních Hranic se ocitly v pražském deníku Metro, v MF Dnes a snad ve všech mutacích Deníku. „Krásnou velikonoční výzdobou se mohou pochlubit Hranice,“ napsal například Prostějovský deník. Přerovský deník zase vyzdvihl, že „Velikonoční Hranice povzbuzují k jarní náladě“. „Kraslicovník je zpět, město vítá svátky jara...“ píše Deník. „Hranice před Velikonocemi ozdobily tři obří kraslice,“ napsala Olomoucká drbna a týdeník 5plus2 uveřejnil dva články plné fotografií.

Fotografie z velikonoční výzdoby ve městě se dokonce dostaly do Jižní Koreje, Německa a do Colorada v Americe. Tedy, co víme.

Výzdoba se také stala kulisou pro spoustu selfíček, které se objevily na sociálních sítích. Nedá se ani odhadnout, kolik jich mohlo vznik-

nout, ale s trochou nadsázky můžeme říci, že spočítat je všechny by nám mohlo trvat do příštích Velikonoc. Lidé lajkovali, sdíleli,

komentovali a tak přece jen nějaká hezká památka na tyto nelehké časy bude zachována.

Dagmar Holcová, MKZ Hranice

NÁZORY: Rozdíl mezi politickými sliby a skutky je mnohdy značný

Reakce na článek z minulého čísla pana Františka Smolky – „Kdo lže, ten krade“

Na počátku roku 2018 muse-lo Zastupitelstvo města Hranic zastavit práci předsedy představenstva společnosti Ekoltes pana Františka Smolky (HORA – Otevřená radnice) kvůli překročení finančního limitu stanoveného pro restrukturalizaci sběrného dvora a údržbu provozního i administrativního areálu společnosti Ekoltes. Zadání bylo překročeno o 30 až 35 milionů korun. Přímá finanční ztráta společnosti Ekoltes činila kvůli této nekompetentnosti 1 milion 479 tisíc korun. (Účetní záznam Ekoltes a. s.)

Na konci listopadu 2018 byl pan Smolka odvolán Radou města Hranic z funkce předsedy představenstva akciové společnosti Ekoltes. V prosinci 2018 zjistilo nové představenstvo společnosti Ekoltes nestandardní kroky při přípravě výběrového řízení na dodavatele výše uvedené stavby. Starosta města Jiří Kudláček proto nařídil již 9. 1. 2019 interní audit, který provedl interní auditor města Ing. Martin Roreček.

Ke zjištění se jako první vyjádřila vedoucí odboru investic města Ing. Dagmar Čabalová: „Podmínky veřejné soutěže na dodavatele prací pro stavbu nového sběrného dvora a provozního areálu Ekoltesu jsou stanoveny externí společností značně nestandardně. Hrozí vratka dotačních prostředků (7,5 milionu korun).“

Názor odborných pracovníků města nebylo možno ignorovat, a tak byl v únoru 2019 objednán nezávislý právní rozbor a posouzení postupu představenstva, vedeného panem Smolkou. Odborné posouzení provedla právní kancelář OTIDEA a. s. (Externí poradenská právní kancelář Ministerstva vnitra – veřejná výběrová řízení). Závěr pro radu města jako valnou hromadu společnosti Ekoltes byl následující – cituji:

„Vše nasvědčuje tomu, že podmínky výběrového řízení mohl splnit jen ten subjekt, který měl v dostatečném předstihu potřebné informace a mohl

se tak dlouhodobě na podání nabídky stavebních prací připravovat. Z tohoto důvodu je celé výběrové řízení silně diskriminační. Seznam nástrojů a pomůcek je nad rámec zákona i rozhodovací praxi ÚOHS (Úřad pro ochranu hospodářské soutěže). Po kontrole takového výběrového řízení může být společnost Ekoltes ohrožena žádostí poskytovatele o navrácení přidělené dotace ve výši 7,5 milionu a výsledná cena dodávky nebude podrobena řádné hospodářské soutěži, což může způsobit další finanční ztráty.“

Valná hromada společnosti Ekoltes a v návaznosti i nové představenstvo společnosti, vedené v té době již panem Radkem Průchou, probíhající výběrové řízení v březnu 2019 nejen zastavilo, ale i zrušilo. Mimochodem, prováděla jej externí společnost, objednaná panem Františkem Smolkou za stovky tisíc korun, když obdobné záležitosti řeší pracovníci MěÚ Hranice v rámci svých pracov-

ních povinností. Preferovaná stavební společnost podala „Námítky proti rozhodnutí zadavatele“ s představou, že v takto připraveném a dnes lze říci zmanipulovaném řízení bude pokračovat.

Právní oddělení města však v „Rozhodnutí o námítkách“ uvedlo: „Jedná se dle našeho názoru jednoznačně o účelové omezení dodavatelů a preferenci konkrétního dodavatele stavebních prací, který by tak mohl manipulovat s cenou nabídky v neprospěch zadavatele, tedy společnosti Ekoltes. Zakázka by tak mohla být předražena v řádu milionů korun a požadavek vrátit dotaci by společnost Ekoltes přišel na další miliony korun.“

V inkriminované době všichni odpovědní raději mlčeli. Dnes se pan Smolka domnívá, že neexistují záznamy a naše paměť je krátká. Mohu ubezpečit, že vše je řádně založeno.

Jiří Kudláček
starosta města

Čáp přiletěl do Hranic 2. dubna

Foto: Jiří Necid

„Na svatého Řehoře, čáp letí přes moře.“ Ten hranický si dával na čas, ale konečně 2. dubna přiletěl. Mnozí už nedoufali, domnívali se, že nové hnízdo čápa nebude lákat. Ale čápi jsou věrní, a tak vše dobře dopadlo a v Hranicích mohlo začít jaro. (red)

Hledáme historické fotografie ze starých hranických plováren

Muzeum připravuje na letošní léto výstavu „Plavky“, na které budou mimo jiné k vidění také historické fotografie z hranických koupališť, plováren a z nábreží řeky Bečvy, které dříve sloužilo k letním radovánkám.

Pokud vlastníte fotografie s takovým tématem, prosím, obraťte se na kurátora muzea Mgr. Marka Suchánka na telefonní číslo 775 854 522 nebo na e-mail kurator@muzeum-hranice.cz.

Děkujeme za spolupráci.

Letní koupaliště v Hranicích v roce 1984. Z dnešního pohledu vypadá „hlava na hlavě“ až neuvěřitelně. Foto: sbírky městského muzea a galerie

DO PRÁCE NA KOLE v Hranicích

Na kole, koloběžce, pěšky či poklusem

AKCE NA TRIKO

KÁVA NA TRIKO

KAVÁRNA NA ZÁMKU – Alena Palicková
COFFEE OBSESSION (bývalé knihkupectví U Honzíka)
Pohostinství Na Střelnici – u Zbránek

CYKLOSERVIS NA TRIKO

CYKLOSERVIS HRANICE – Jakub Hanzelka (Karnola)

FLAŠKA NA TRIKO

2K Sport, Odry

POŘADÁ AUTOMAT

Celostátní výzva 1.–31. května 2021
Registrujte se na dopracenakole.cz

Gallašova knihovna - 210 let od založení

Dokončení z minulého čísla

Přesun do muzea

Na přelomu 19. a 20. století si Gallašovu knihovnu pod patronát přebírá město. Knihovnu dostal na starost Josef Šindel, odborný hranický učitel a předseda rady Veřejné městské čítárny, který knihy uložil zpět do skříní v oratoriu a systematicky je seřadil. Knihy byly poskládány v několika za sebou jdoucích řadách tak, aby se šetřilo místem. Skříně byly jen zběžně sbity, aby váhu knih unesly.

Zlom nastává po založení hranického muzea v roce 1905. Josef Šindel a jeho kolektiv se v roce 1911 snaží, aby Gallašova knihovna přešla do sbírek muzea. Muzeum nechává na knihy vyrobít nové skříně a domlouvá s hraběnkou Antoinettou Althannovou místnosti na jejím zámku, ve kterých budou uloženy všechny knižní sbírky muzea včetně pozůstatků Gallašovy knihovny. K přemístění knih na hranický zámek došlo v roce 1913.

Snímek z knihy církevních kázání z roku 1703.

Znovuobjevení a konzervování

Knihovna zůstala až do poloviny 70. let 20. století na zámku, kde byla, zapomenutá, na počátku tehdejší rekonstrukce objevena.

Tehdejší ředitel přerovského muzea František Hýbl ji společně s několika studenty gymnázia zachránil před nevhodným uložením ve vlhkých místnostech. Muzeum sbírku konzervuje, vy-

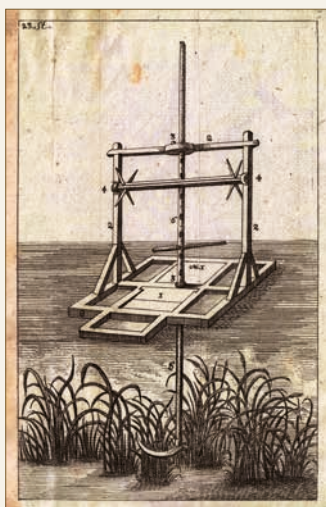
tváří nový soupis knih a ukládá do nových prostor hranické Staré radnice, kde je uložena dodnes.

Vytváří také nový soupis knih, který obsahuje 2 345 položek. Jsou v něm obsaženy jak knihy, které původně patřily do Gallašovy knihovny, tak knihy, které patřily jiným institucím: staré tisky z městského muzea, díla z Městského reálného gymnázia v Hranicích, díla z hranické fary a další.

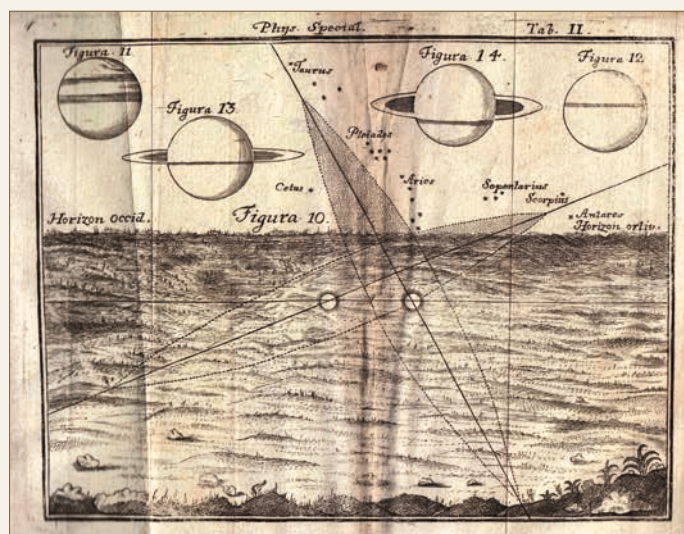
Marek Suchánek

Obrázek z knihy o nových metodách chirurgie vydané v Lipsku v roce 1722.

Obrázek z knihy o vynálezech vydané ve Vídni v roce 1770.

Obrázek z knihy Physica specialis.

Obrázek z knihy o Jidášovi z roku 1710.

Litteræ Samaritanæ	Litteræ Heb. - Chaldaicæ	Litteræ Syriacæ	
Α	א	ܐ	Aleph
Β	ב	ܒ	Beth
Γ	ג	ܓ	Gimel
Δ	ד	ܕ	Daleth
Ε	ה	ܗ	He
Ζ	ו	ܘ	Vau
Η	ז	ܙ	Dzain
Θ	ח	ܚ	Cheth
Ι	ט	ܛ	Teth
Κ	י	ܝ	Jod
Λ	כ	ܟ	Caph
Μ	ל	ܠ	Lamed
Ν	מ	ܡ	Mem
Ξ	נ	ܢ	Nun
Ο	ס	ܣ	Samech
Π	ע	ܥ	Ain
	פ	ܦ	Pe

Úryvek z knihy o posvátných jazycích z roku 1796.

Pracovník muzea s Gallašovou knihovnou v 1. pol. 20. století.

Takto vypadá Gallašova knihovna v současnosti.

Kunzova vila prošla v roce 1992 rozsáhlou rekonstrukcí. Foto: Jiří Necid

Park Kunzovy vily na počátku 20. století. Zdroj: Muzeum a galerie Hranice

Hrádek Kunzov prochází rozsáhlou rekonstrukcí, kterou řídí společnost Kunzov s. r. o. Foto: Kateřina Macháňová

Vývoj Kunzovy továrny

- 1883** – založení První hranické strojírny a slévárny Ant. Kunz Hranice v podobě dílny na opravu a výrobu hospodářských strojů
- 1884** – konstrukce vodních pump a čerpadel instalace vodních systémů, které byly realizovány v 1 056 obcích a 146 městech
- 1885** – hlavním artiklem se stávají větrné motory a čerpadla, díky nimž firma expandovala do celého světa (například do Polska, Maďarska, Bulharska, Ruska, Egypta, Turecka)
- 1892** – rozšíření firemních pozemků a dílen
- 1895** – podnik přejmenován na První moravskou továrnu na vodovody a pumpy Ant. Kunz v Hranicích
- 1897** – dokončena výstavba sídla – Kunzova vila
- 1912** – přeměna podniku na akciovou společnost
- 1945** – znárodnění rodinné firmy, která se stala součástí národního podniku Sigma Olomouc
- do roku 1990** firma nadále fungovala pod názvem Sigma Hranice (největší průmyslový závod v Hranicích)
- 1993** – přejmenování akciové společnosti na Kunz Hranice
- 2000** – firma skončila v konkurzu kvůli klesajícím prodejům. Na tradici výroby vodních čerpadel navazuje společnost Sigma Pumpy Hranice

Po stopách továrníka

K výjimečným osobnostem Hranic patřil továrník Antonín Kunz, muž, který v roce 1883 založil významnou firmu na výrobu čerpadel – První moravskou továrnu na vodovody a pumpy. Dnes se vydáme po jeho stopách ve městě a okolí.

Antonín Kunz se narodil v roce 1859 v Plzni a do Hranic se rodina přestěhovala v roce 1883. Vyučený zámečník Antonín zde se svým otcem zřídil vlastní dílnu na výrobu a opravu hospodářských strojů. Ta sídlila v Horní ulici č. p. 355 (dnešní třída 1. máje) v místě, kde nyní stojí supermarket Albert.

Firmu vybudoval od nuly

Od počátku 80. let 19. století začal Kunz svou výrobu postupně rozšiřovat. Zaměřil se na výrobu vodních čerpadel a pump. Díky studijním cestám a zvyšování své odbornosti vytvořil se svými zaměstnanci nové technologie a postupy pro konstrukci celosvětově známých větrných kol. Ty byly nejdříve dřevěné, později byly vyráběné z oceli. Posledním funkčním čerpadlem tohoto typu je americké větrné kolo v Radíkově.

O několik let později však začala být malá nádvorní kůlna nedostačující. Proto byl areál firmy roku 1892 přemístěn na druhý konec dnešní třídy 1. máje, kde Kunz odkoupil pozemky a nechal postavit nové tovární budovy a sídlo firmy. Celý objekt je dnes znám jako Kunzova vila. Reprezentativní sídlo bylo postaveno v roce 1897 podle projektu architektů Jana Kříženeckého a Josefa Pokorného. O továrníkovi bylo známo, že neměl příliš dobré vztahy s německým vedením města, a proto místo vídeňských stavitelů zvolil raději architekty z Prahy.

Kunzova vila

Kunzova vila je přepychová novobaročnická budova plná zlatých zdobných detailů, figurálních soch a štukové výmalby. Vzhled interiéru je inspirován Kunzovým podnikáním, proto ve vile najdeme postavy z antické mytologie, které mají návaznost na vodstvo, jako například postavy Neptunů. Vnitřnímu prostoru také dominuje jednoramenné bohatě zdobené schodiště. Štukovaná budova byla vystavěna především pro kanceláře, své místo zde ale našel i byt Antonína Kunze. Díky vzhledu vily, který je doplněn věží i přízemní terasou, je budova zapsána mezi slavné vily

Olomouckého kraje a je památkově chráněna.

Kunzov

Podle historických pramenů byl Antonín Kunz často považován za podivína, který se rád stylizoval do role aristokrata, a působil výstředně, což dokládá i stavba menšího ze dvou zamýšlených hrádků, a to novogotického hrádku Kunzov nedaleko Hrabůvky. Toto rodinné sídlo vybudoval v letech 1907 až 1908. Vzhled hrádku je inspirován romantickým středověkem, nese ale také prvky secese a gotiky. Šestiboká stavba je ze všech stran obehnaná vysokou kamennou zdí zakončenou na vrchní části cimbuřím. Vnější ochranu areálu dotvářejí i kulaté věže a mohutná vstupní brána s padací mříží. Nechybí pohádkové postavy, jako jsou sochy rytířů, čertů, čarodějnic a černokněžníků, ale také lvi se svatováclavskou korunou a s národními erby.

Od roku 2007 je Kunzov na seznamu kulturních památek. V průběhu let se zde často střídali majitelé. Současným vlastníkem je společnost Kunzov s. r. o., která provádí rozsáhlou rekonstrukci vnitřního i venkovního prostoru. V místě by měl vzniknout turisticky možná přitažlivý, avšak pitoreskní, až kýčovitý rekreační objekt, který bude zahrnovat restauraci a wellness centrum, s možností ubytování.

Největší zaměstnavatel

Antonín Kunz patřil s počtem 500 zaměstnanců k největším zaměstnavatelům v kraji. Byl inovátorem a průkopníkem ve svém oboru a jeho výrobky a vynálezy byly distribuovány i do zahraničí, kde získávaly mezinárodní ohlas.

Pokus o sebevraždu

Kombinace velkého tlaku na výrobu, neplnění dohodnutých termínů a zakázek, finanční

A. Kunze

problémy podniku a neúspěch s větrnými motory Samson dovedla v roce 1910 Antonína Kunze až k pokusu o sebevraždu. V Praze na Karlově mostě se postřelil. Na následky zranění nakonec podlehł ve věku pouhých 50 let. Antonín Kunze byl po své smrti pochován na hřbitově kostela Narození Panny Marie. V rodinné hrobce je uložen společně se svou druhou manželkou Ludvikou a synem Antonínem. Pomník byl navržen sochařem Františkem Úprkou a v prostranství Kostelíčku ho najdeme pod číslem 271-274.

Provoz továrny díky silné iniciativě tehdejšího starosty města Hranic Františka Šromoty nebyl zastaven a podnik se přeměnil na akciovou společnost v čisté české pravomoci. Po konci 2. světové války byla firma znárodněna a dnes na tradici výroby vodních čerpadel navazuje společnost Sigma Pumpy Hranice. Odkaz továrníka Kunze tak zůstává nadále zachován.

Příběh Antonína Kunze je příběhem o pili, šikovnosti, odvaze. O tom, jak se z vyučeného zámečnicka stal člověk, jenž dával práci více než 500 obyvatel Hranic. Je to příběh vlastence, člověka, který se angažoval v národnostním hnutí. Ve všech jeho sídlech nalézáme slovenské a české nápisy a symboly.

Trasa

Pokud se rozhodnete jednotlivé cíle Kunzovy historie navštívit, můžete celou trasu projít pěšky nebo projet na kole. Od Kostelíčku, kde se nachází Kunzova rodinná hrobka, se po zelené turistické trase dostanete až na Masarykovo náměstí. Podél zeleného značení vede i cyklotrasa Greenways, kterou se snadno dostane do centra.

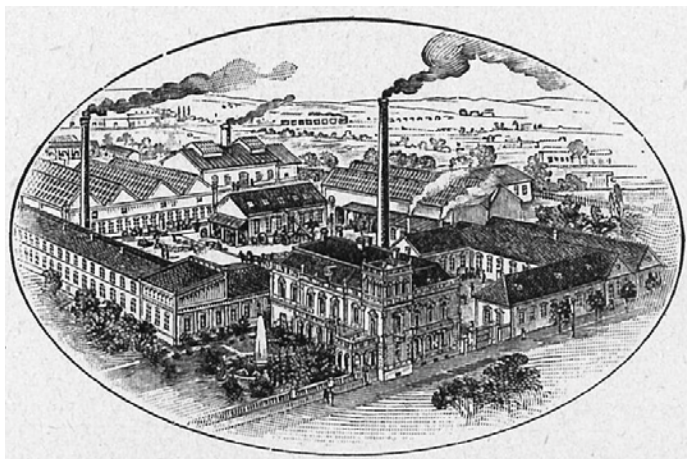

Na mapě jsou vyznačena místa, která se vážou k osobnosti Antonína Kunze. Bod 1 označuje původní sídlo Kunzovy dílny. Dnes je v těchto místech prodejna Albert. Bod 2 je Kunzova vila. V bodě 3 se nachází Kostelíček s Kunzovou hrobkou. Číslo 4 je hrádek Kunzov a číslo 5 odkazuje na poslední funkční větrné čerpadlo v Radíkově. Zdroj: Mapy.cz

Kunzova vila i původní dílna se nacházejí na třídě 1. máje, někdejší Horní ulici, nedaleko centra města. Nejprve minete supermarket Albert, v jehož levé části se rozprostírala původní Kunzova dílna. Hned za kruhovým objezdem se nachází do zelena zbarvená Kunzova vila, v jejímž areálu továrna sídlila. O kus dál se napojíte na červenou pěší trasu, kopírující cyklostezku. Obě vás podél Uhřínovského potoka budou směřovat až k hrádku Kunzov a poté i do Radíkova. Tam už na vás bude v rodinné zahradě čekat jediné zachované větrné čerpadlo z Kunzovy dílny. (km)

Posledním funkčním čerpadlem z dílny Antonína Kunze je větrné kolo v Radíkově. Tato vodárna je unikátní soubor technického zařízení k jímání, čerpání a shromažďování pitné vody. Jedná se o technickou památku. Foto: Kateřina Macháňová

Pohled na areál Kunzovy vily z přelomu 19. a 20. století v Horní ulici, dnešní třída 1. máje. V areálu podniku byla propojena továrna s obytnou a kancelářskou budovou. Zdroj: Hranická historická knihovna

Rodinná hrobka Kunzovy rodiny na hřbitově u Kostelíčka. Pomník navrhl sochař František Úprka. Foto: Kateřina Macháňová

Hranický fotbal získal na váze dvěma úspěchy

Odchovanci SK Hranice se prosazují také ve větších klubech. Foto: Petr Bakovský

Takto děti trénovaly v době před koronavirem. Foto: Archiv SK Hranice

Hned dva úspěchy na vyjednávacím poli si připsal hranický fotbal. Předseda SK Hranice Daniel Vitonský byl zvolen do čela Olomouckého krajského fotbalového svazu a SK Hranice získal statut Sportovního střediska mládeže krajského fotbalového svazu. **Co to pro Hranice znamená, jsem se zeptal přímo předsedy SK Hranice D. Vitonského:**

Je to zřejmě uznání naší práce, toho, že to asi neděláme špatně. Asi si toho všimly i ostatní kluby a okresní fotbalové svazy, které mě oslovily s nominací. Vážíme si toho, protože Hranice se tak dostanou do širšího fotbalového povědomí.

Po zvolení do funkce, zbude vám vůbec čas na místostarostování?

Musí. Rád bych ale zdůraznil, že jak v SK, tak na Krajském fotbalovém svazu to není jen o mně a nejsem na to sám. Jsou tam další členové výboru, kteří odvádějí svou práci. Máme rozdělené kompetence a úkoly a každý se stará o nějakou oblast. Všichni jsme lidé, které spojuje láska k fotbalu, chceme jej dále rozvíjet a pomáhat tomuto sportu. Já si toho u těchto lidí cením o to více, že to dělají navíc, ve svém volném čase, zdarma a bez nároku na odměnu, což se týká i mých fotbalových funkcí.

A co sportovní středisko mládeže? Co se v Hranicích změní?

Je to jednak uznání dosažené práce klubu a zejména trenérů. Ale také závazek do budoucna. Na jednu stranu budeme mít lepší možnost podpořit trenéry, zajistit jim odborné vzdělání, školení, vyšší kvalifikaci, na druhou stranu se ale klade důraz například na množství tréninkových ploch nebo na počet tréninkových hodin. Podařilo se nám v minulém roce uzavřít smlouvu s armádou a naše mládež může využívat hřiště Dukly. Letos jsme vstoupili do jednání se zástupci fotbalu v Draho-

tuších, kde bychom také rádi přesunuli část tréninkových, ale i zápasových aktivit.

V souvislosti s tréninkovými plochami, plánovala se rekonstrukce stadionu, vybudování nové tréninkové plochy, jak to nyní s těmito plány vypadá?

Museli jsme trochu slevit. Na generální rekonstrukci hlavního hřiště nemáme v tuto chvíli dost financí, takže jsme se rozhodli pro trochu skromnější verzi.

Zatravníme okolní plochy a na stadionu necháme opravit atletickou dráhu a vybudovat umělé osvětlení. To nám i atletům umožní prodloužit tréninkové hodiny až do večera.

Takže Sportovní středisko mládeže znamená nejen ocenění dosavadní práce, ale i nové povinnosti.

To určitě. To není napořád, po roce je nutné to zařazení obhájit, prokázat, že plníme požadavky. Musíme zajistit tréninkové plochy, patřičné hodiny a v neposlední straně kvalitní trenéry. Na druhé straně věříme, že se to zpětně zase odrazí ve výsledcích. A že úspěchy s mládeží máme, o tom svědčí i to, že se naši odchovanci prosazují také ve větších klubech, především v Baníku Ostrava nebo Sigmě Olomouc.

Děkuji za rozhovor

Petr Bakovský

Mládež bude moci časem využívat i stadion Dukly. Foto: Petr Bakovský

TIRÁŽ: Hranický zpravodaj č. 5/2021 • Periodický tisk územního samosprávného celku. • Měsíčník • **Vychází** 3. května 2021 • Ročník VII. • **Vydávají** Městská kulturní zařízení Hranice, příspěvková organizace se sídlem Masarykovo náměstí 71, 753 01 Hranice, IČO: 71294686 • **Grafická úprava a tisk:** © KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Čajkovského 1511, 738 01 Frýdek-Místek • **Náklad:** 8 400 ks • **Distribuce:** Česká pošta, **zdarma do všech domácností v Hranicích a místních částí** • **Redakce:** tel. 581 607 479, e-mail: infocentrum.zamek@mkz-hranice.cz • **Editoři:** Ing. Naďa Jandová, Ing. Petr Bakovský • **Korektury:** Mgr. Renata Doleželová • **Hranický zpravodaj na internetu:** www.mesto-hranice.cz/hranicky-zpravodaj • Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR pod zn. MK ČR E 22143 • Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit • Účastí na programech pořádaných Městskými kulturními zařízeními Hranice, p. o., IČO 71294686, dává jejich účastník souhlas s užitím pořízených fotografií a videodokumentace pro propagační materiály organizace (webové stránky, Hranický zpravodaj, tiskoviny, Facebook). Souhlas se dává do odvolání.